

గంధపు బొగ్గులు

అనగనగా ఒక రాజుగారు. ఒక రోజు సపరివారంగా వేటకెళ్ళారు. వేటాడుతూ వేటాడుతూ రాజుగారు దారి తప్పారు. తిరిగి తిరిగి ఎంత తిరిగినా రాజుగారికి దారి కనపడక పోగా అలసిపోయి ఒక చెట్టు క్రింద కూల బడ్డారు. ఈ లోగా చీకటి పడింది. రాజుగారి కోసం వెతుకుతూ ఇతర సైనికులు కూడా ఇక చేసేదేమి లేక తిరుగుముఖం పట్టారు.

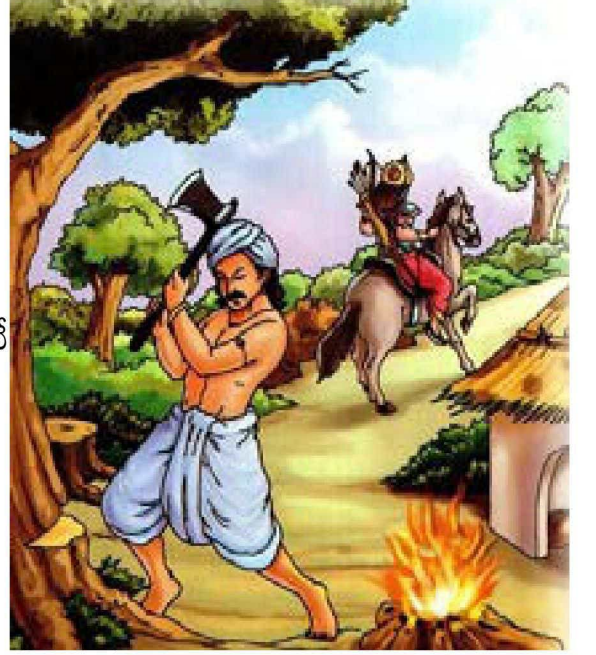
ఆ అడవిలో కొంత మంది అనాగరికులు నివసిస్తున్నారు. వారి వృత్తి చెట్లని నరికి, కాల్చి బొగ్గుగా మార్చి అమ్ముకోవడం. చీకటి పడటంతో ఇంటి దారి పట్టారు. దారిలో రాజు గార్ని చూసి, గుర్తు పట్టి వాళ్ళ గూడానికి తీసుకు వెళ్లి సపర్యలు చేసి రాజుగార్ని మాములు స్థితికి తీసుకొచ్చారు. రాజుగారు ఆరాత్రి అక్కగే గడిపి, మరుసటి రోజు తన రాజ్యానికి చేరుకున్నారు. ఈ లోగా రాణిగారు, మంత్రి ఇతరులు రాజు గారే మయ్యారా అని ఆందోళన చెందుతున్నారు. రాజుగార్ని చూడగానే అనందంతో జరిగింది విని సంతోషించారు.

తనకు మేలు చేసిన వారికి ఏదో ఒకటి చేయాలని రాజుగారు ఒక రోజు అనాగరికులను తన రాజ సభకు పిలిపించి వారిని సన్మానించి వారి గురించి

విచారించారు. వారి వృత్తి చెట్లను కొట్టి బొగ్గుగా చేసి అమ్ముకుంటారని తెలుసుకుని జాలిపడి వెంటనే వారికి గంధపు చెట్లు వున్న ఒక వనాన్ని వారికిచ్చి, ఆనందంగా జీవించుమని పంపారు.

కొన్నాళ్ళ తరువాత రాజుగారి కొక రోజు తనకు సహాయం చేసిన అనాగరికులు ఎలా వున్నది. వారి జీవనం అభివృద్ధి చెందినో లేదో చూడామని, సపరి వారంగా గంధపు చెట్ల వనానికి బయలు చేరారు. అక్కడ, పూర్వం గంధపు చెట్లతో కళకళలాడిన వనంలో ముచ్చుకు ఒక్క చెట్టు కుడా కనబడక పోగా, బొగ్గురాశులు, కనిపించాయి. ఇదేమిటని వారిని విచారించగా. గంధపు చెట్లను నరికి బొగ్గుగా మార్చి అమ్ముకుంటున్నామని శలవిచ్చారు.

రాజుగారు నిరాంతర పోయి మంత్రి నోవేందుకిలా జరిగిందన్నారు. దానికి మంత్రి గారు మహారాజు వారి ఉన్నతిని కోరి మీరు గంధపు చెట్లను దానం చేశారు. కాని ఆ అనాగరికులకు వాటి విలువ తెలియక యధా ప్రకారం నడుచు కున్నారు. ఒక వ్యక్తి వృత్తి స్థితికి తీసుకు రావాలంటే అతని వైపుణ్యాలను

పెంచటానికి దోహదం చెయ్యాలి. అనాగరికులను నాగరికులుగా మార్పు చేసే విద్య నందించాలి కాని, బహుమతులు ఇవ్వటం సరికాదు అన్నారు. రాజుగారికి తను చేసిన తప్పేమిటో తెలిసొచ్చింది.

తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు ఎవరైనా విద్యార్థులకు ఎక్కువ డబ్బు కాని, మార్కులు కాని ఇవ్వటం వల్ల ఎటువంటి ఉపయోగం లేదు. వారి నైపుణ్యాన్ని పెంచే దిశగా ప్రయత్నం చెయ్యాలి లేక పోతే పైన చెప్పిన విధంగా మనం ఇచ్చే ఖరీదైన బహుమానాలు గంధపు బొగ్గులుగా మిగిలిపోతాయి తప్ప దేనికి ఉపయోగ పడవు.

---ఈ మణికంఠ